

jeg lægger ikke ringe Vægt paa, nemlig at vi have faaet Raatobakstolden op fra 60 til 64 Øre, samtidig med, at Tolden paa den fabrikerede Tobak bliver den samme, det vil sige, at den ret overdrevne Beskyttelse paa Tobaksfabrikata, som der var efter Regeringens og det Kædet-Lüttichau'ske Forslag af 1897, bliver noget nedsat. Navnlig gør denne Nedsættelse sig stærkt gældende overfor Regeringens oprindelige Forslag og det af Folketinget vedtagne med Hensyn til Cigaretter, thi her var Beskyttelsen blevet saa høj, at Staten ganske sikkert vilde være bleven narret for det finansielle Udbytte af Forhøjelsen. Der vilde straks være blevet lagt en Afdeling af den store amerikanske Cigarettrust eller en af de europæiske Truster herind, og den vilde med ganske faa Maskiner kunne udspy alle de Cigaretter, som ryges her, og Staten vilde være bleven bedrøvet for Indtægten af Tolden. Vi have raadet Bod paa dette ved en betydelig Nedsættelse af Cigaret-tolden i Forhold til saavel det oprindelige som det af Folketinget vedtagne Forslag.

Med Hensyn til Tømmer- og Trægruppen er der gjort forskellige Ændringer, sigtende til at gøre Tillæget for forarbejdet Træ saa stort, at det giver den samme Afstand mellem Raaproduktet og det forarbejdede Produkt, som der er nu. Det er imidlertid en Afstand, der i sig selv er saa lille, at den ikke yder nogen egentlig Beskyttelse, men kun giver Erstatning for Svind og ikke mere. Samtidig har man draget en bestemt Grænse for, hvad der skal anses for finere Drejerarbejde. Det er dels, hvad der nu som før gaar under Galanterivarer, dels andre Varer, der ere forsynede med Politur, Lakering, Fernisering eller lignende Overtræk, og hvor Stykket ikke vejer over $1\frac{1}{2}$ kg. Det have vi sat til 30 Øre, medens alt det andet simple Drejerarbejde gaar ned fra $12\frac{1}{2}$ til 10 Øre. Ligeledes er der nogen Forhøjelse for Møbler af Egetræ. Vi have jo allerede i Toldkommissionen lagt Told paa Egetræ, der før var toldfrit, og da disse Møbler desuden i Kostbarhed rangere med Møbler af finere udenlandske Træsorter, har man der forhøjet Tolden noget; det bliver endda en lav Procent af Værdien. For Skomagerlæster og lakerede eller polerede Rammer er Tolden den samme som før, medens den for alt almindeligt Møbelarbejde og lign. af indenlandske Træsorter er gaaet ned til 10 Øre pr. kg.

For Jernbanevogne til Person- og Godsbefordring ere vi gaaede op i Forhold til Folketingets Affattelse fra $5\frac{1}{2}$ til

$7\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien, men i det hele og store er Forholdet det, at man der afløser Vægttold med Værditold.

For Vognsførelse ere vi gaaede op fra 1 til $1\frac{1}{2}$ Øre, men den nuværende Told er $4\frac{1}{6}$ Øre.

Endelig er der den sidste Ændring i Tariffen af nogen Betydning, nemlig med Hensyn til „unævnte Varer“, Toldlovens store Brokkasse, hvor alt det kommer hen, som ikke kan indordnes under nogen af de øvrige Positioner. Tolden der har jo været 10 pCt., og saaledes var den ogsaa i Finansministerens oprindelige Forslag, men det satte vi ned til 5 pCt. Det endelige Resultat er nu blevet et Kompromis paa $7\frac{1}{2}$ pCt.

Med Hensyn til Toldlovens øvrige Bestemmelser skal jeg fremhæve følgende, som ere optagne her, men ikke have været i Folketingets tidligere Forslag. Der er for det første en Bestemmelse om Toldfrihed for Brudeudstyrsgenstande, der indføres, for saa vidt de ere bestemte for fremmede eller for Danske, der have været bosatte i Udlandet i mindst 2 Aar, og som paa Grund af Giftermaal med en i Toldterritoriet bosat Person flytte her til Landet.

Endvidere findes der en Fortrinsbestemmelse for de vestindiske Øer, idet de nemlig i Modsætning til det øvrige Udland kunne indføre Spiritus og Sukker for en Told, som svarer til den danske Forbrugsafgift, dog med Fradrag af de Udførselsafgifter, som svares i Vestindien. For alle andre Produkter bliver den danske Told den her i Tariffen fastsatte med et Fradrag af $33\frac{1}{3}$ pCt.

Under Nr. 137 findes et Ændringsforslag om, at Checks, udstedte af Banker, og noterede Bankanvisninger kunne ved samtlige Toldsteder modtages som Betalingsmiddel.

Nr. 138 er et Ændringsforslag, der ligeledes medfører praktisk Lettelse i Toldvæsenets Forhold til Publikum.

Nr. 139 har ikke ringe principiel Betydning, idet det gaar ud paa, at der ved Toldgodtgørelse skal tages Hensyn til det skete Svind. Toldgodtgørelsens Hensigt er jo den, at den, der arbejder her i Landet og udfører til Udlandet, ikke skal lide under den Told, der hviler paa hans Raaprodukter og Produktionsfornødenheder, men det er hidtil blevet forstaaet saaledes, at han fik Godtgørelse efter den udførte Vares Vægt uden Hensyn til det Svind, der skete. Et saadant Hensyn skal altsaa fremtidig tages.

Nr. 140 er til bedste for Margarinefabrikationen, men det Ændringsforslag har jeg allerede omtalt.